

VESMÍRNÝ ZÁVOD

Za devatero černými dírami, sedmero roji meteoritů, patero meziplanetárními tunely, třemi létajícími taliři a jedním nevysvětlitelným nesmyslem žil byl vesmírný padišáh Ubu Veliký z Tramtárie. Vládl Vesmíru již nepředstavitelně dlouho a, abych pravdu řekl, pěkně se nudil. Už dávno ho přestaly bavit války, lov ufounů, filmy StarWars a dokonce i Bang!, až jednoho krásného vesmírného večera objevil šachy. Obyčejné šachy jej přestaly bavit přibližně po dvanácti stech letech. Každého, kdo si s ním zahrál, už porazil a s nikým nechtěl hrát, přestože všichni chtěli hrát s ním (to přece není jen tak, moci si zahrát s vládcem Vesmíru). „Co budu dělat?“ bědoval. „Já se snad ukoušu nudou!“ Ale neukousal se.

Místo toho vyhlásil Vesmírný závod. Vymyslel nová pravidla šachů, tzv. „Vesmírné šachy“ a rozhodil po všech končinách Vesmíru indicie, které měly odvážlivcům napovědět, jak se ony šachy hrají a kde získat sadu figurek. Na mnoha planetách se přihlásil obrovský počet týmů, řeč však bude pouze o třech, které se přihlásily jako poslední. Ty byly nejstatečnější, nejbystřejší, nejzkušenější a plně odvážných mladých hrdinů odhodlaných nasadit své životy za možnost zahrát si novou verzi šachů s vesmírným padišáhem. Vesmírný závod začal.

LODNÍ DENÍK KAPITÁNA RUDY, DEN 31 PLANETA ŤULP

Přistáli jsme na Ťulpu. Všechny tři týmy se rozkoukávaly a zjišťovaly, jak by se dala získat nějaká indicie nebo figurka z Vesmírných šachů. Ťulpasové, napůl koně napůl lidé, jsou vynikající hostitelé, bohužel však jedí pouze oves, museli jsme si tedy vzít vlastní zásoby. Nejoblíbenější zábavou Ťulpasů jsou dostihy. Závodí tam každý již od kolébky a když jsme přijeli my, cizinci, bylo o zábavu dvojnásobně postaráno – mají prý na planetě nějaké indicie a možná by se našla i figurka či dvě, ale nebude to zadarmo. Všechny týmy musí závodit. Kdo vyhraje získá nějaké drahokamy, za které lze indicie a figurky zakoupit. Závod byl nesmírně tvrdý a nekompromisní, a náš nejmenší závodník, Martínek zvaný Indrych, dokonce málem zaplatil životem a až na poslední chvíli se odkutálel ze závodní dráhy, když spadl ze svého koně. O fous nejlépe běhal tým A proč ne?!, nicméně zvítězili Chess Knights, kterým se podařilo vsadit na správné koně. Našemu týmu, týmu Top 8, se nedařilo ani v jednom, přesto byli třetí a nepřišli zkrátka. Unavení ze závodů jsme odletěli zpět do dalekého vesmíru...

DENÍK VELKÉHO SIMULA, DEN 78 PLANETA LUMIS

Jacísi červi si dovolili přijet na moji planetu a vyzvat mě ve hře v šach! Jako kdyby celý vesmír nevěděl, že jsem nejlepším hráčem vesmíru hned po padišáhu Ubovi. Samozřejmě jsem přijal jejich opovážlivou nabídku a - aby se neřeklo - některé jsem nechal vyhrát. Jeden mladík mi byl

natolik sympatický, že jsem ho nechal, aby mi dal mat. Snad se ještě dlouho bude mluvit o mé šlechetnosti...

LODNÍ DENÍK KAPITÁNA PEPEY, DEN 78

Ač se to nezdá možné, s Velkým Simulem jsem prohrál pouze já... Cesta se nám vyplatila, dostali jsme odměnu od sázkových kanceláří, které věřily, že vyhraje a nadšeně nám věnovaly několik drahokamů. Snad seženeme všechny figurky...

LODNÍ DENÍK KAPITÁNA TONDY, DEN 138 PLANETA KARD

Přistáli jsme na pohádkové planetě, všechno tu vypadá magicky a kouzelně. I když, krajina je tu více než hodně hornatá. Pár dní tu zůstaneme a odpočneme si.

DEN 139

Vše není tak jednoduché, jak se zdálo. Lidé se očividně bojí mluvit a pár dní nám trvalo, než jsme zjistili, kde je kořen všeho toho strachu. Za čtrnácti vrcholky se skrývá strašlivý drak Šmač, shromažďuje poklady a terorizuje obyvatelstvo. Plánovaný odpočinek se odsouvá na neurčito, jdeme na dračka...

DEN 143

Po dlouhé cestě a úpěnlivém boji jsme porazili Šmača. Potřebovali jsme ovšem i pomoc obou ostatních týmů. Poklad jsme si poté rozdělili. Chystáme se na planetu Rákač, kde snad získáme nějakou z indicií, které nám chybí...

DENÍK ČERVÍ DÍRY DEN 178

Proletěly mnou tři vesmírné lodě z planety Země, tak jsem si s nimi trochu zašpásovala a poslala je na Zemi. Do jiného vesmíru. Pokud budou chytrí, mohou se dostat zpět, nařídila jsem sestře, aby je když tak poslala zpátky...

LODNÍ DENÍK PRVNÍHO DŮSTOJNÍKA MARTINA, DEN 179 PLANETA ZEMĚ V PARALELNÍM VESMÍRU, ROK 1976

Tak tak jsme tuhle cestu přežili! Vletěli jsme do Červí díry a už jsme se připravovali na smrt. Naštěstí jsme přesně ve chvíli, kdy už to vypadalo, že se loď rozpadne, vyletěli do volného vesmíru. A s námi opět lodě Top 8 a Chess Knights. Je to snad osud či náhoda, že se pořád potkáváme?

DEN 182

Vypadá to, že jsme poblíž Země! Jaké štěstí! Po letech zase doma! Letíme tam!

DEN 183

Země není přesně taková, jakou ji známe. Červí díra nás musela poslat do paralelního Vesmíru. I tak je příjemné vidět stará známá místa. Zítra odletíme.

DEN 184

Stala se pohroma! Včera v noci – já už spal – začaly padat zelené meteory. Celý tým pozoroval tu nádheru a zapomněl mě vzbudit – a ještěže tak. Dnes všichni, kdo pozorovali padající hvězdy, oslepli. Zůstal jsem jediný vidoucí. Spojil jsem se s druhými dvěma týmy a jsou na tom úplně stejně. Nevím, co budeme dělat.

DEN 185

Další náhoda? Vidoucím ze všech týmů se zdál stejný sen – podle něj máme šanci dostat se pryč z tohoto vesmíru zpět do svého a znovu nabýt zraku. Týmy teď musí spolupracovat. Stačí dostat se k jistým třem tlačítkům a ve správný čas je zmáčknout...

LODNÍ DENÍK KAPITÁNA RUDY, DEN 190 PLANETA RÁKAČ

Se štěstím jsme se dostali z paralelní Země a zamířili na planetu Rákač. Je malá a obývaná pouze dvěma bytostmi – Rákosníčkem a Čarodějkou. Tito dva o sobě vědí, ale nikdy nevychází z míst, kde žijí, takže se nikdy neviděli. Jsou známí tím, že poutníkům zadávají úkoly a za odměnu dávají odpovědi na otázky. Už nám moc indicí nechybí, věřím, že pokud nenajdeme indicie tam, najdeme alespoň odpovědi na otázku, kde se nacházejí...

RÁKOSNÍČKŮV DENÍK, DEN 192

Za dnešní večer mě vzbudily tři skupiny dobrodruhů – chtěly nějaké indicie nebo co. Něco jsem si vymyslel (asi to bude správně, četl jsem o Vesmírném závodu ve včerejším Vesmírném Blesku) a nechal je, aby mi zazpívaly nějakou ukolébavku... jenže sotva jsem usnul, už tu byl další tým. Zatracení poutníci!

LODNÍ DENÍK KAPITÁNA TOMDY, DEN 253 PLANETA GÁMIE

V 16:00 jsme přiletěli na Gámii. Její vládce Gám je asi šílený – zbláznil se do Harryho Pottera a všechny návštěvníky nutí hrát nějakou pitomou hru s hledáním papírků s kouzly. Běhali jsme tam snad dva dny a naštěstí našli všech 25 kouzel, za což jsme dostali několik indicí. Už nám chybí jenom pár. Ale boj s kouzly byl křušný.

LODNÍ DENÍK KAPITÁNA PEPY, DEN 287 PLANETA PROXIMA

Jedna z důležitých figurek (Efík) byla hlídána Plamenným démonem na planetě Proxima. Úkol se zdál být jednoduchý – démon byl velmi milý a velkomyslně se uvolil, že nám figurku dá, pokud jej porazíme v šachu. Byl tu ovšem jeden háček. Z Plamenného démona sálal takový žár, že nebylo možné hrát šachy za šachovnicí. Démon vlastnil azbestovou šachovnici se sadou ohnivzdorných figurek, ale posádka nevydržela v takovém žáru dlouho. Museli jsme tedy běhat z jeskyně, kde bylo příjemných 15°C, do asi stoupňového podzemí, kde byl démonův příbytek. Démon nebyl těžkým protivníkem, ale nevěděli jsme nic o postavení figurek na šachovnici, protože když jeden přiběhl, byl natolik

přismahlý, že nemohl hned běžet zpátky a museli jsme se tak střídat všichni. Naštěstí všechno dobře dopadlo a nikdo se neupekl. Míříme na planetu Ivaxed.

GRIMOÁR PLAMENNÉHO DÉMONA, DEN 287

BYLO PŘÍJEMNÉ MÍT ZASE PO LETECH HOSTY – A DOKONCE SI SE MNOU ZAHŘÁLI ŠACHY! TU FIGURKU RÁD OŽELÍM ZA TAKOVOU SPOLEČNOST, JAKÁ SE DNES SEŠLA. ŠKODA, ŽE NEPŘIJALI ANI MOJI NEJLEPŠÍ LÁVU. NIKDY JSEM NECHÁPAL, CO VIDÍ NA TĚCH SVÝCH VÍNECH A COCA-COLÁCH...

LODNÍ DENÍK KAPITÁNA RUDY, DEN 315 PLANETA IVAXED

Dorazili jsme včas. Stále ještě lehounce osmahlí (nikdy jsem nechápal, co vidí plamenní démoni na lávě a proč si raději nedají víno nebo Coca-Colu) jsme přiběhli čtvrt hodiny před koncem registrace na turnaj v deskových hrách. Hrál se „Intergalaktické Scrabble“ (jak mohli hrát Vogoni, když neumí ani pořádně mluvit, to nevím), jedna z variant soutěže „Chcete být milionářem?“, „Osadníci z Galatey“ (pravidla původní verze „Osadníci z Katanu“, kterou možná znáte, se ztratila již před tisíci lety), moderní hra „Ubongo“, slavné „Puerto Rico“, „Martane, nezlob se“ a „Corridor neboli Dostaň se na druhou stranu“. Nebyli jsme nejlepší ve všech hrách, ale ve většině jsme se dostali alespoň mezi první tři, což stačilo na značný obnos vesmírných korun a několik málo drahých kamenů. Výborně, už chybí jen málo.

ZÁPISNÍČEK PIRÁTSKÉ NYMFY LADÓRY, DEN 328 VESMÍRNÁ LOĎ LADÓRA A LODĚ VŠECH TÝMŮ

Při svých cestách jsem narazila na trojici vesmírných korábů, které vypadaly, že nemají příliš silné štíty a že je nikdo nehlídá. Byla to pravda – posádky spaly, takže jsem loď obsadila bez jakéhokoli odporu. Posádky jsem nechala probudit (všichni vypadali tak SMĚŠNĚ u těch svých pozemšťanských pyžamech) a loď musely být vykoupeny.

Začalo se...

...zpívat!!!

LODNÍ DENÍK KAPITÁNA TOMDY, DEN 332 NĚKDE VE VESMÍRU

Fuj! To překvapení se nedá vyjádřit jinak. Jednu chvíli si člověk pokojně spí a za okamžik stojí před nějakou šílenou babiznou (i když... hezká byla, to zase jo), která netouží po ničem jiném, než aby ji překvapená posádka zazpívala písničku. No slyšeli jste někdy o něčem takovém? Na druhou stranu se jí naše vystoupení líbilo (ačkoliv Šimona se nedařilo probudit a nymfa už byla pěkně namíchnutá), a tak nás pustila nejdříve. Máme tak náskok na zbývající dva týmy, které již také letí směrem k padíšáhovu paláci.

TAJNÝ DENÍK PADIŠÁHA UBU, DEN 352

PLANETA TRAMTÁRIE

JIŽ JSEM TOMU NEVĚŘIL. ALE TŘI TÝMY TO JIŽ TĚMĚŘ DOKÁZALY A JSOU NA CESTĚ K MĚMU PALÁCI. VYPADÁ TO, ŽE SI PŘECE JENOM ZAHRAJI SVOJE VESMÍRNÉ ŠACHY. UŽ ABY TU BYLI. UŽ ABY TU KONEČNĚ BYLI!

LODNÍ DENÍK KAPITÁNA PEPY, DEN 353

PLANETA LEONARDUS, SOUHVĚZDÍ PLEJÁDY

Ztroskotali jsme! Už už jsme doháněli Chess Knights, ale zničehonic se vesmírným vakuem prohnala silná elektrická bouře (Bouře ve vakuu? Z rozumového hlediska je to nesmysl, všimáte si? Ale nám se to opravdu stalo!) a porouchala naši loď i koráby našich dvou soupeřů.

DEM 362

Nouzově jsme přistáli na planetě Leonardus a začali shánět materiál na opravu našich lodí. To by se mohlo zdát jednoduché, nicméně planeta Leonardus je známá tím, že veškeré materiály na ní nejsou tím, čím se zdají být. Některé jsou nesmírně hořlavé, jiné chemicky nevyhovující lidem, další vypadají bytelně, ale zlomí se při minimálním náporu. A zkuste si někdy mámit jakékoliv informace z Hádankářů, obyvatelů Leonarda! Jakákoliv informace, kterou nám místní obyvatelé podali, byla zašifrovaná. Po dlouhém hádání a boji získaly ostatní dvě družstva dostatek surovin k možnému odletu. Ze zbytků, které po nich zbyly, jsme dali loď dohromady i my, šifry nám dělaly ohromné problémy. Na druhou stranu, našli jsme jakési dřevo, které zlepšilo podmínky pro mezihvězdné lety, takže jsme nakonec k padišáhovi přiletěli současně. Všechny tři týmy...

Padišáh Ubu Veliký uvítal všechny tři týmy ve svých komnatách. Slíbil, že si zahraje se všemi týmy současně, musel tedy hrát simultánně proti všem třem týmům. Zápas to byl dlouhý a napínavý, byl přenášen většinou televizních stanic ve vesmíru a přinesl obrovské překvapení – padišáh Ubu všechny tři partie prohrál! A to přineslo ještě větší překvapení – padišáha tyto prohry nesmírně potěšily, neprohrál už několik tisíciletí, takže všechny tři týmy zahrnul bohatstvím, vybavil je na cestu domů a nechal pro ně poslat...

...JEJICH RODIČE! A TO BYL KONEC ŠACHOVÉHO TÁBORA ROKU 2007 V JEDOVĚ...

